

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΠΈΛΟΠΑ (ΩΔΗ)

(ΣΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ)

Σύ του Πέλοπος η νήσος χώρα Παραδείσου...΄ισως!!!

Των Πελασγών πρώτη φωλιά, στις θάλασσας την αγκαλιά.
Με τα κατάφυτα βουνά στο στήθος σου και στην καρδιά.
Μ' ακρογιαλιές δαντελωτές και με πεδιάδες θαλερές,
κρατήθηκες πεισματικά με μια λωρίδα από στεριά,
δεμένη μ' άρρηκτο δεσμό στον πανελλήνιο κορμό...
Στα θεμέλια του γένους **πρώτους θησαυρούς θαμμένους**
η σκαπάνη φανερώνει κ' η ιστορία βεβαιώνει
ότι ήταν ΚΑΙ δικοί σου απ' τη λίθινη εποχή σου!
Κι όσα επάνω τους χτιστήκαν, όσα στον πλανήτη βγήκαν,
έργα είν' ΚΑΙ του δικού σου, κλασικού πολιτισμού σου!

Από την προϊστορία, ήσουν στην πρωτοπορία.
Και του γένους η πορεία πάντα σου 'δινε πρωτεία,
μαζί με Κρήτη κι Αττική και Βοιωτία Δελφική.
Άργος, Κόρινθος και Σπάρτη, Πύλος και η Ολυμπία
ΚΑΙ, των Μυκηνών το άστρο, σε βιτρίνα αιωνία
στέκονται στη ιστορία με ολόχρυση σφραγίδα
απ' τ' αθάνατου **Ομήρου** την ποιητική γραφίδα!
Πέλοψ - Ατρείδες, Δαναοί, και οι κληθέντες Αχαιοί
πάνω στο δικό σου χώμα κατοικούν και ζούν ακόμα!!!
Οι σκληροτράχηλοι Δωριείς, μείναν και γίναν... γηγενείς.

Με της Λήδας την Ελένη, έδειξες στην οικουμένη της ομορφιάς και του έρωτα, την παντοδυναμία σε πόλεμο δεκάχρονο στου Πρίαμου την Τροία!!!

Οι άθλοι του ήρωα **Ηρακλή**, τιάνιοι και μυθικοί,
από τους δώδεκα, οι μισοί, έγιναν στη δική σου γή.
ΚΑΙ, ο δικός σου ο Χελμός βγάζει το ύδωρ της Στυγός!!!
Δύο από τους επτά σοφούς, είναι παιδιά δικά σου!
Ημίθεους και ήρωες θρέψαν τα χώματά σου.

Ο Ευριπίδης έφαξε κι έγραψε στην «εν Ταύροις»
του Πέλοπα την άφιξη κι άλλα στοιχεία νά 'βρεις
ρίζες για τον γενάρχη σου και τους απόγονούς του
όπως οι μύθοι θέλησαν, η λογική κι ο... νούς του!!!

Στάθηκες στην Ολυμπία, ΚΑΙ, με λαμπερή σοφία,
τον αθλητισμό με ειρήνη εξευγάρωσες να μείνει
σύμβολο μα και ουσία στην παγκόσμια πολιτεία,
με μια **φλόγα** κι ένα **πνεύμα** ΚΑΙ λαμπρό **ΑΙΩΝΙΟ ΝΕΥΜΑ**
προς την ΌΛΗ οικουμένη, **ΠΑΝΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΝΑ ΜΕΝΕΙ!!!**
Ο Δίας απ' τον Όλυμπο με θαυμασμό σε βλέπει
ΚΑΙ, τον Φειδία οιστρηλατεί, φωτίζει και προτρέπει:
Εκεί, που Ολύμπιο όνομα δίνει με την ευχή Του,
το Θεϊκό του άγαλμα, στην πιο λαμπρή μορφή του,
σ' ένα περικαλλή ναό, μ' αιώνια γοητεία,

**-για να ενώνει άρρηκτα ΟΛΥΜΠΟ ΚΙ ΟΛΥΜΠΙΑ -,
περίτεχνα, επιβλητικά ΚΑΙ Θεϊκά να στήσει
ΚΑΙ, ένα, από τα επτά, τα θαύματα, ν' αφήσει!!!**

Σκληρός θεματοφύλακας, πουγκί είσαι ιστορίας
μαζί με Κρήτης, Αττικής και με της Βοιωτίας
τα θησαυροφυλάκια, που, αιώνες τα σκυλεύουν
κι όμως εκείνα, ατέλειωτα, **ποτέ τους δεν στερεύουν,**
γιατί, το πνεύμα είν' άυλο και η τέχνη είναι Θεία,
τα δύο του πολιτισμού, τα δομικά στοιχεία,
ΑΥΤΑ, που ο χρόνος, βάρβαροι ποτέ τους δεν τα σβήνουν
Αλλά, σαν φεύγουν και διαβούν, πιότερο τα λαμπρύνουν!!!

Σε ένα σώμα, μια ψυχή με την λοιπή Ελλάδα
πορευτήκες ακλόνητα σε συμπαγή ομάδα
από την πρώτη του αυγή του Θείου τούτου γένους,
γένους θαυμάτων κι αξιών σ' όλη τη γη σπαρμένους!!!
Η Γλώσσα η ουράνια, ομπρέλα και ασπίδα
άτρωτος δείχτηκε αγωγός στο χρόνο την παγίδα
κι έγινε αιώνιος χορηγός και η τροφός μητέρα
«Ελληνικού πολιτισμού» σ' όλης της γης τη σφαίρα!!!
Τα ίχνη σου τα ιστορικά κάπιοι, κάπως τα βρήκαν
αλλά, των μύθων τη λαλιά ΟΛΟΙ αφουγκραστήκαν
και είδαν θαύματα κοινά με την λοιπή Ελλάδα
να καταυγάζει πανταχού όμοια η ίδια δάδα:
Απ' την πλαγιά του Καύκασου ως τις Ηράκλειες στήλες,
λαμπρές του Ολύμπου οι κορφές, φρικτές του Άδη οι πύλες!!!

Η παρουσία σου έντονη στο γίνεσθαι της χώρας
από της δόξας τις στιγμές ως τους καιρούς της μπόρας.
Είναι οι καιροί απέραντοι, τα γεγονότα μύρια
γεμάτα λύπες και χαρές, θαύματα και μυστήρια...
Ρωμαίοι και Βυζαντινοί και Ενετοί κι «Απίλεις»
πέρασαν τις πανένδοξες της χώρας σου τις πύλες:
Άλλοι σαν «κλέπτες ευγενείς», άλλοι μ' «εν τούτω νίκα»,
άλλοι διεισδύσαν ύπουλα ν' αρπάξουνε την προίκα
και οι βάρβαροι κατακτητές, αιμοσταγείς κι αγροίκοι,
τα πάντα καταβρόχθισαν σαν πεινασμένοι λύκοι.

Βαθύ σκοτάδι έπεσε για τέσσερους αιώνες...
Στον άχραντο πολιτισμό ενέσκηψαν τυφώνες...
Κι ο άτυχος Ελληνισμός προσφεύγει στις κρυψώνες
της Εκκλησιάς και της Βλαχιάς, στα όρη, στα λαγκάδια
και στις Ευρώπης τις αυλές, που, μύρια παραγάδια
εκεί 'χε , καίρια και σοφά, από αιώνες στήσει,
τροφή στην Αναγέννηση που γίνονταν στη Δύση!!!
Κρατήθηκε στα Επτάνησα, φώλιασε στο Φανάρι,
κατόρθωσε από τον τύραννο προνόμια να πάρει...
(Τύραννο, ημίφως πού 'παιρνε από ΜΙΣΟ ΦΕΓΓΑΡΙ
ΚΑΙ ΟΧΙ απ' του πολιτισμού τον ΗΛΙΟ ΚΑΙ ΤΗ ΧΑΡΗ!!!

*Μιά, φέτα φεγγαριού μικρή, προτού μεσουρανήσει
διάλεξε στη σημαία του επάνω να κεντήσει,
σε φόντο βαθύ κόκκινο να συμβολίζει αίμα,
του αιμοβόρου έθνους του το γέννημα, το θρέμμα!!!
Κι έβαλε ένα αστέρι εμπρός, σαν όραμα κι ελπίδα
Μήπως μεσ' στα σκοτάδια του φανεί μια θρυαλλίδα...)*

Τέτοιος εχθρός βασάνιζε τα Άγια χώματά σου

αιώνες τέσσερους, προτού, για την ελευθεριά σου,
τα μπαϊράκια σου να βγούν: **Τσίμοβα, Καλαμάτα,
στην Άγια Λαύρα και παντού**, που, οι γέροι και τα νιάτα,
σ' όλη την Πελοπόννησο, πρώτοι εξεκινήσαν
μεγάλη επανάσταση ΚΑΙ, δεν υπολογίσαν
θανάτους, κόπους, βάσανα. Το πνεύμα αυτοθυσίας
πρυτάνευε στο έρωτα της παλιγγενεσίας!!!

Μόνο του Ρήγα ακούγοντας, τον ΜΕΓΑ ΘΟΥΡΙΟ ΤΟΥ, βγήκαν σε κάμπους και βουνά να φτάσουν τ' όνειρό του!!!

Βουνά, δερβένια και πλαγιές, οι ρεματιές κ' οι ράχες
γίνανε τάφοι της Τουρκιάς με επικές σου μάχες.
**Λάκωνες και Μεσσήνιοι, Μανιάτες και οι Ντρέδες
πρώτοι, για την ελευθεριά «γκρεμίζουν μιναρέδες»
και διακηρύσσουνε παντού, σ' όλη την οικουμένη
πως, «ΟΛΑ ΚΙ ΑΝ ΤΑ ΧΑΣΟΥΝΕ Η ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΝΕΙ!!!»
Όπως και στα Καλάβρυτα, ήρωες, δεσποτάδες,
στην Άγια Λαύρα ανάψανε της λευτεριάς λαμπάδες!!!
ΚΑΙ, σ' όνειρό σας φτάσατε μ' ανείπωτη θυσία.
Σε λίγα χρόνια πρόβαλε η ανεξαρτησία,
που στον Μοριά εγκατέστησε όλη την εξουσία.
Μαζί, Μοριάς και Ρούμελη ΚΑΙ ηρωικά νησιά μας
αλύτρωτες περιοχές φέραν στην αγκαλιά μας.**

Τί να πρωτο -υμνήσουμε, θα χρειαστούνε τόμοι...
Για να βρεθεί η πορεία σου, παλαιοί και νέοι δρόμοι
θα πρέπει ν' αναγνωριστούν ΚΑΙ να ανασκαφούνε,
τα ίχνη τα αλλοτινά να βγουν και να φανούνε...
Η Γή σου, Πελοπόννησο, ποτίστηκε με μύθους
απ' την παλαιολιθική εποχή που άνθρωποι με λίθους
ξεκίνησαν πολιτισμό την εποχή εκείνη
αυτήν, που, οι ιστορικοί την είπανε λιθίνη...

**Απ' τον Ισθμό ως το Ταίναρο, μύθος και ιστορία,
εναλλάσσονται, συμπλέκονται μ' εξαίσια γοητεία
κι απ' την Κυλλήνη Δυτικά ως την Ακροναυπλία
είτε από βόρεια περνάς είτε από το νότο
ποιό ακρογιάλι, απορείς, να κατατάξεις πρώτο!!!
Στο κέντρο, - **πάρκο των βουνών** -, **στέκει η Αρκαδία,**
που, λέγεται, στο Λύκαιο, πως γέννησε τον Δία
και των αρχαίων Πελασγών φέρεται ως εστία...
Στο κεντρικό υψίπεδο, **τρεις πόλεις διεσπαρμένες
την Τρίπολη σχημάτισαν και μείναν ενωμένες.****

Ερύμανθος και Μαίναλο, Ταΰγετος, Τετράζι,
προβάλλουν τις κορυφές στου ουρανού τ' ατλάζι,
χωρίς αγιάζει ή συννεφιά τον ήλιο να σκεπάζει!!!
Δυό λίμνες γοητευτικές, **Λέρνη** και **Στυμφαλία**,
στα σπλάχνα σου, μοναδικές, απ' την μυθολογία,
με **Ύδρα** και με **Όρνιθες** αιώνια συνοδεία...

Γύρω σου κάμποι, ποταμοί, και του πελάγου... χάδια,
εκπέμπουν στους ορίζοντες ρομαντικά σημάδια
φантаχτερά, ερωτικά, με πρώτο του **Ευρώτα**,
εκείνο, πού 'φερε στο φως τα δείγματα τα πρώτα
του παντοδύναμου έρωτα σ' όλη την οικουμένη
με Αφροδίτης θύματα: Τον Πάρη, την Ελένη!!!
Επτά φιδίσιους ποταμούς στα σπλάχνα σου αναβλύζεις,
κάμπους και πόλεις και χωριά υδρεύεις και ποτίζεις
να γίνουν κήποι της Εδέμ, παραγωγής και πλούτου,
περίβλεπτοι, πανέμορφοι, σπάνιοι στον κόσμο τούτο!!!

Μεγάλες διαμαντόπετρες, στο περιδέραιό σου:
Η **Πάτρα**, η **Καλαμάτα** σου και στον Αργολικό σου,
το **Ναύπλιο**, πόλη πού 'χτισε, ο γιός του Ποσειδώνα,
του Άργους και της Τίρυνθας επίνειο -προμαχώνα.
Κ' η γηραιά η **Κόρινθος** κι ο Ακροκόρινθός της,
ένδοξη πύλη του Μοριά κ' αιώνιος φρουρός της...
Κ' άλλα πετράδια σπάνια, λάμπουν στην παραλία:
Κυλλήνη και Κατάκολο και η Κυπαρισσία,
Πύλος, Κορώνη, Οίτυλο και η Μονεμβασιά,
Άστρος και Λεωνίδιο, Πόρτο και Ερμιόνη
κι όλης της βορεινής ακτής το...δροσερό μπαλκόνι,
με Κόρινθο και Αίγιο, ανθώνα – Εδέμ, να ενώνει!!!

Ο πάλλευκος ποδόγυρος, σαν άσπρη μαργαρίτα,
τέλειωμα στην πανέμορφη πολύχρωμή σου εσθήτα,
έχει άπειρες φανταχτερές δαντελωτές πτυχώσεις,
της θάλασσας και της στεριάς αγκάλες κι ανταμώσεις!!!
Κάμπους, βουνά κι ακρογιαλιές, σου δώρισε η φύση
κι αθάνατο έβγαλε νερό, **Στυγός**, να σε ποτίσει...

Σαν πλατανόφυλλο Μαγιού, στη θάλασσα απλωμένο,
με μίσχο αθάνατο, σκληρό, άρρηκτα «καρφωμένο»
στου γένους τον βαθύρριζο κι αείζωο κορμό του,
σύμβολο ΑΙΩΝΙΑΣ ΑΝΟΙΞΗΣ για τον παράδεισό του,
μήπως, πράγματι, η γή σου, κήπος είναι παραδείσου;::

Αθήνα, Απρίλιος, 2026

Δημήτριος Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης μεραρχίας Πεζικού
Ηλεκτρον. Μηχανικός – Msci in Op. Res. From Cranfield Univ. (England)
©. 2026, Δημήτριος Τόρβας